

ת"פ 13218/03/16 - מדינת ישראל נגד ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 13218-03-16 מדינת ישראל נ' ד (עציר)
לפני כבוד השופט אהרון משניות
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ - עו"ד רותם צריקר קובי

נגד
הנאשם
ד (עציר)
ע"י ב"כ - עו"ד אורלי אמוץ

גזר דין

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות ובעבירה נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג), אשר יוחסו לו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

במסגרת ההסדר, צירף הנאשם שני תיקים נוספים שהיו תלויים ועומדים כנגדו: ת"פ 57250-12-2015, מבית המשפט השלום בקריית גת, ות"פ 17128-12-2015 מבית המשפט השלום באשקלון, וכן תמצית אישום מתיק פל"א 337578/16. על פי הודאתו בכל התיקים המצורפים, הורשע הנאשם גם בשתי עבירות של תקיפת סתם, בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בעבירה נוספת של התנגדות למעצר וכן בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בין הצדדים לא הושגה הסכמה לעניין העונש.

מכתב האישום שבפני עולה, כי הנאשם וא.א. (להלן המתלוננת) היו בעבר בני זוג, ולהם ילד משותף, וכי בין הנאשם ובין ד.ב. (להלן המתלונן) קיימת היכרות מוקדמת. ביום 21.2.2015 נפגש הנאשם ביחד עם המתלוננים, ואחרים "בקפה אופל" בקריית מלאכי ושתו משקאות אלכוהוליים. ובשלב מסוים התפתחה קטטה בין הנאשם ובין המתלונן, שכללה דחיפות הדדיות. המתלוננת כשלה בניסיונה להפריד בין השניים ונפלה ארצה, והנאשם החל לבעוט במתלונן אשר נס על נפשו לחנות מכולת סמוכה. הנאשם רדף אחרי המתלונן, וחתך אותו פעמים אחדות בראשו ובפניו באמצעות חפץ חד שאחז בידו.

המתלונן הצליח להימלט בשארית כוחותיו לבניין משרדים סמוך, והתמוטט שם. אמבולנס שהוזעק למקום פינה את המתלונן לבית חולים, כשהוא סובל משני חתכים מדממים בראשו וחתכים נוספים בקרקפת ובלחי שמאל. במהלך הנסיעה לבית החולים, לאור אי השקט וסימני חבלת הראש, המתלונן הורדם והונשם והוחדרו לגופו נוזלים בעירו. בהמשך הוא טופל בבית החולים, החתך בלחי נתפר והחתכים בקרקפת אוחו על ידי סיכות. המתלונן שוחרר לאחר

שלושה ימי אשפוז. גם הנאשם נמלט מזירת העבירה, כשהמתלוננת ואחרים בעקבותיו, ובשלב מסוים הוא תקף את המתלוננת בכך שסטר בחוזקה על פניה, הפילה ארצה ובעט בה, עד שאחרים הפרידו ביניהם.

שני התיקים הנוספים שצורפו לכתב האישום, עוסקים אף הם באלימות של הנאשם ובהתנהגות פרועה שלו. התיק של קריית גת מתייחס לאירועים מיום 27.6.2017, ומתואר בו כיצד הנאשם דחף את אביה של חברתו באותה עת, ולאחר מכן קילל את שכנתו וירק על אמה. כשנלקח לתחנת משטרה ע"י שוטרים שהגיעו למקום, השתולל בניידת, והמשיך בהתנהגות פרועה גם בתחנת המשטרה. התיק של אשקלון מתייחס לאירוע מיום 28.9.2015, ונאמר בו כי הנאשם הפריע לשוטרים בתפקידם בכך השתולל כאשר שוטרים שהוזעקו ע"י שכנים בעקבות התנהגות פרועה שלו ניסו לכבול אותו, וכן השתמש בכוח בכדי למנוע מעצר חוקי שלו.

ב. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, וציינה כי ההגנה על שלמות גופו של אדם היא ערך עליון בשיטת המשפט שלנו, וכי הפגיעה הקשה של הנאשם במתלוננים, פגעה בכבודם ובתחושת הביטחון האישי שלהם, וגרמה להם לטראומה גופנית ונפשית. לכן, מדובר בפגיעה בערך מוגן ברף הגבוה ביותר.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לתסקיר שירות המבחן, אשר הצביע על דפוס התנהגות בעייתי אצל הנאשם, שנוהג לצרוך אלכוהול מגיל צעיר, ולהתנהג באלימות כשהינו תחת השפעת אלכוהול. לדבריה, הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, וגם כשניתנה לו הזדמנות להשתלב בהליך טיפולי מעמיק, במסגרת קהילה טיפולית בבית אור אביבה, הנאשם לא שיתף פעולה עם הצוות הטיפולי, ובסופו של דבר ברח מהקהילה על דעת עצמו, בעקבות אירוע אלים שהיה מעורב בו.

ב"כ המאשימה ציינה עוד כי שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות אצל הנאשם, ולכן הוא ממליץ על ענישה מוחשית, שתאפשר לנאשם להבין את תוצאות מעשיו, ותציב בפניו גבולות ברורים בין מותר לאסור. לאחר שהפנתה לכמה פסקי דין, סיכמה ב"כ המאשימה את טיעוניה, וטענה כי נוכח הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות, מתחם הענישה הראוי לנאשם בגין כתב האישום העיקרי הוא בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי לא ניתן להתעלם מהתנהגותו האלימה של הנאשם אשר באה לידי ביטוי בכל אחד מכתבי האישום שבהם הודה וביקש לצרף להליך זה. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם בשני תיקי האלימות שצורפו ת"פ 57250-12-2015 ו-ת"פ 17128-12-2015, עונש מאסר של ממש במצטבר לעונש לו היא טוענת בתיק העיקרי. לדבריה, עסקינן באירועים המשתרעים על פני פרק זמן של כ-8 חודשים, החל מחודש יוני 2015, עבור דרך ספטמבר 2015, וכלה במועד האירוע העיקרי בחודש פברואר 2016, אשר מלמדים על מסוכנותו של הנאשם כלפי כולי עלמא ולא דווקא כלפי קורבנות ספציפיים.

ב"כ המאשימה ציינה עוד כי הנאשם הוכיח שאינו ירא ממורא החוק, ולא נרתע מלעזוב שלא כדין את הקהילה הטיפולית שבה שהה בהחלטה של בית המשפט, ועל כך הודה והורשע בעבירה הפרת הוראה חוקית. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, טענה המאשימה כי אמנם אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, אולם מדובר בנאשם צעיר והתיקים שצירף לתיק העיקרי, מלמדים על עברו הפלילי.

לעומת זאת, ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את מסכת חייו הקשה של הנאשם, את גילו הצעיר, מצבו האישי, העובדה כי זוהי הפעם הראשונה בה מרצה הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח והיותו אב לילד בן 3. ב"כ הנאשם ציין, כי מצבה הבריאותי של אמו של הנאשם קשה מאוד, וכי רעייתו ובנו מתגוררים עם הוריו, ועל רקע זה עזב הנאשם את הקהילה הטיפולית.

באשר לתיק העיקרי, טען ב"כ הנאשם כי הרדמתו של המתלונן לא בוצעה על רקע תקיפתו של הנאשם אלא מנסיבות אשר פורטו בדוחות הרפואיים. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא הצטייד בסכין מבעוד מועד אלא בחפץ אשר טיבו אינו ידוע וכי קיימת אבחנה משמעותית בין סכין לחפץ חד אחר בכל הנוגע למתחם הענישה. ב"כ הנאשם הדגיש כי המעשה נשוא כתב האישום נעדר כל תכנון מוקדם מצדו של הנאשם, וכי למרות התמונות אשר הוצגו לבית המשפט, מדובר בפגיעות שאינן מן החמורות, אשר שהצריכו בסופו של יום טיפול של תפירה והדבקה, שנעשה במסגרת אשפוז של ימים בודדים.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה הראוי לעבירות שבהן הורשע הנאשם בנסיבות התיק העיקרי, הינו בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל, ונוכח נסיבותיו של הנאשם, יש למקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם. באשר לתיקים שצורפו על ידי הנאשם טען בא כוחו כי עסקינן בעבירות אשר מתחם הענישה בהם אינו עולה על עונש הצופה פני עתיד, במיוחד כאשר מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי. כמו כן טען ב"כ הנאשם כי ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית, שגם בה הורשע הנאשם, הרי שהנאשם שילם כבר את חובו על ידי מעצרו עד תום ההלכים בתיק זה.

ג. דין והכרעה

מדובר למעשה בשלושה כתבי אישום נפרדים, אשר מתייחסים לשלושה אירועים שונים, ולכן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאירועים, ולאחר מכן לקבוע מתחם כולל למכלול העבירות.

בתיק העיקרי, מדובר בשתי עבירות אלימות קשות, שבאחת מהן, חבל הנאשם חבלה חמורה בגופו של המתלונן, בכך שדקר אותו וחתך בגופו באמצעות חפץ חד, באופן שחייב את פינויו הדחוף של המתלונן לבית חולים ואשפוז לימים אחדים. בנוסף לכך, נקט הנאשם אלימות ממשית נגד בת זוגו, ותקף אותה בפראות, תוך שהוא סוטר לה ובוטט בגופה, עד שאחרים הרחיקו אותו ממנה.

אמנם כתב האישום אינו מדבר על סכין, אולם דקירתו של אדם באמצעות חפץ חד, גם אם אין מדובר בסכין, היא מעשה מסוכן, שפוגע לא רק בגופו של הקרבן, אלא עלול גם לגרום למותו, ורק בדרך נס, נמנע מהקרבן נזק חמור יותר. יש

בכך פגיעה חמורה בערך הבסיסי של הגנה על שלומו ובריאותו של כל אדם, וגם פגיעה קשה בסדר הציבורי ובביטחון האישי. כעולה מכתב האישום, התנהגותו האלימה של הנאשם באה לאחר שתיית אלכוהול, ויש בכך כדי ללמד על מסוכנותו של הנאשם, שצורך אלכוהול כבר מגיל צעיר, ונוטה לאלימות בעקבות זאת, כפי שעולה גם מהתיקים הנוספים שצורפו לתיק זה, אשר מלמדים על דפוס פעולה אופייני לנאשם, של אלימות לאחר שתיית אלכוהול.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בבחור צעיר בעל דפוסי התנהגות אלימים, אשר סובל משימוש לרעה באלכוהול במהלך חייו, ונוטה לבחור בפתרונות זמינים ומהירים ללא כל יכולת לשקול את מעשיו והשלכותיהם על עתידו. באשר לסיכויי שיקומו של הנאשם מעריך שירות המבחן כי סיכויים אלו תלויים בהימנעותו מצריכת אלכוהול והתמדה במסגרת תעסוקתית. מהתסקיר עולה עוד כי הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי מתלוננים ובעיקר כלפי המתלונן, וגם אינו נוטל אחריות מלאה על המעשים הללו, ואינו מבין את חומרת מעשיו.

בסופו של יום קובע שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות מצדו של הנאשם בעתיד, ולכן הוא ממליץ להשית עליו ענישה מוחשית שתאפשר לו להכיר בתוצאות מעשיו.

אשר לרמת הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד עליה מעיון בפסיקה שמתייחסת לעבירות דומות. בע"פ 7475/14 **מהדי** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2014), נדון עניינו של המערער אשר הודה והורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. במהלך ויכוח בין המערער למתלונן, הכה הנאשם את המתלונן באמצעות כלי עבודה ממתכת וכתוצאה ממעשיו אלה נשברו למתלונן שלוש שיניים ונגרם לו חתך בשפה העליונה שדרש תשעה תפרים. בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של הנאשם ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון הפחית את עונשו ל-20 חודשי מאסר בפועל בין היתר בשל חלוף הזמן והשיהוי הניכר מביצוע העבירה ועד ליום הגשת כתב האישום.

בע"פ 6484/14 **תלחמי** נגד **מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 6.12.2015), נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער הטיח לעבר ראשו של המתלונן מוט מתכת בעל קצוות מושחזים, וכתוצאה מכך נחבל המתלונן בידו ונותר. בית המשפט המחוזי השית על המערער, ללא עבר פלילי 21 חודשי מאסר ופיצוי בסך 30,000 ₪. ערעורו של המערער לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 6186/12 **סיסאי קסטה** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.2.2013), נדון עניינו של המערער אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער תקף את המתלונן באמצעות בקבוק בירה בזמן ששניהם היו בגילופין. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שברים בעצמות הפנים ופגיעות בראשו. בית המשפט גזר את עונשו ל-30 חודשי מאסר בפועל, וערערו לבית המשפט העליון נדחה. ברע"פ 3629/11 **פלוני** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.8.2010), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בחמש עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות וכן בשתי עבירות של איומים. בית המשפט גזר את עונשו לתשעה חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

לאחר ששקלתי את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות, ובשים לב לעובדה שמדובר בשתי עבירות אלימות קשות, שבוצעו כלפי שני קרובות שונים, שאחת מהן היא בת זוגו ואם בנו של הנאשם, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בנסיבות שלפנינו, נע בין 22 ל-36 חודשי מאסר

אציין לעניין זה, כי לא נעלמה מעיני העובדה שהנאשם היה שרוי בגילופין בעת ביצוע העבירות, כמו גם נסיבותיו אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות העדר הרשעות קודמות של הנאשם, הודאתו בכתב האישום המתוקן אשר חסכה בזמן שיפוטי יקר ואת העדת המתלוננים, נסיבות חייו הקשות העולות מתסקיר שירות המבחן המהוות חלק נכבד מעיצוב אישיותו האימפולסיבית, וכן התנהלותו וצריכת האלכוהול על ידו במשך שנים.

אשר למערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם הכיר את המתלוננת בהיותו צעיר מאוד ולהם ילד משותף. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת אופיינה בעבר בחוסר יציבות וכיום השניים מקיימים קשר רציף ותקין לטובת בנם. אולם שירות המבחן ציין בתסקירו כי ניסיונות ליצור עם המתלוננת קשר לא צלחו. כמו כן, לא נעלם מעיני ניסיון שיקומו של הנאשם על ידי שילובו במסגרת קהילה טיפולית "בית אור אביבה", אותה נטש בשל קשיי הסתגלות תפקודיים וחברתיים.

אשר לעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר שיוחסו לנאשם בת"פ 17128-12-15, מכתב האישום עולה כי בתאריך 28.9.2015 החל הנאשם לצעוק ולהשליך אבנים אל עבר בניין מגורים בעיר קריית מלאכי. השוטרים שהגיעו למקום במטרה להרגיע את הנאשם לא הצליחו ומשכך החלו בניסיון לכבול אותו, הוא התנגד, בעט לעברם של השוטרים וכתוצאה מכך נפגעה אחת השוטרות על ידי שנחבטה במשקוף הדלת.

ביצוע העבירות על ידי הנאשם פגע בשמירה והגנה על הסדר הציבורי ושלמות גופם של הממונים על אכיפת החוק, אף כי מבלי להקל ראש בחומרת העבירה, יש לציין כי מידת הפגיעה במקרה דנן איננה מן החמורות.

אשר לרמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות, בע"פ 33867-10-13 **אברהם נשיא** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.12.2013), נדחה ערערו של המערער אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים בכדי למנוע מעצר. על המערער הושתו בבית המשפט קמא 3.5 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. בע"פ 25389-10-12 **מטייב** נגד **מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 11.6.2013), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ואיומים, אשר נגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבתיק זה נע בין מאסר על תנאי ועד 4- חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

אשר לעבירת תקיפה סתם (שתי עבירות) והתנהגות פרועה במקום ציבורי שיוחסו לנאשם בת"פ 57250-12-15, מכתב האישום עולה כי בתאריך 27.6.2015 הגיע הנאשם לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול והחל לצעוק ולהשתולל ותקף את המתלונן אשר ביקש ממנו לעזוב את הבית. הנאשם לא חדל ממעשיו והחל לדפוק על דלתה של המתלוננת, אשר בשל חששה מהנאשם חייגה לאימה שהזעיקה את המשטרה. בהמשך ועם הגעתם של השוטרים החל הנאשם להתפרע

עד להבאתו לתחנת המשטרה, שם נאזק והודע לו כי הוא עצור, אלא שאז המשיך להתפרע בתחנת המשטרה באופן שבו ירק וקילל. גם בתיק זה מדובר במעשים חמורים, אשר פגעו בערכים חברתיים בסיסיים של הגנה על תחושת הביטחון, שלמות הגוף וכבודם של המתלוננים מפני אלימות.

אשר לרמת הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, בעפ"ג 47731-04-14 **נגוסה יטזב נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 17.6.2014) נדון עניינו של נאשם בעבירות של תקיפת סתם ואיומים. בית המשפט השית על הנאשם מאסר בפועל למשך 5 חודשים, וערעורו נדחה. בע"פ 47731-03-14 **עראזקשתניו נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.6.2014), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת סתם ואיומים. בית המשפט גזר את עונשו ל-5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וערעורו נדחה.

מכל המקובץ, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם בתיק זה, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

ד. סוף דבר

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, ובשים לב למתחמי הענישה הנפרדים שקבעתי לעיל, בעבירות השונות שבהן הורשע הנאשם, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום 23.2.2016, ובניכוי ימי מעצר, ככל שהיו כאלה בכל אחד מהתיקים שכלולים בגזר דין זה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 7,000 ₪ למתלונן בתיק העיקרי, אשר ישולם ב- 7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.6.18. במידה וימצאו הפקדות כספיות כלשהן שהפקיד הנאשם באחד מהתיקים שכלולים בגזר דין זה, כולל שני התיקים של בית משפט שלום שצורפו להליך העיקרי, יועמדו לטובת הפיצוי למתלונן ויקוזזו מסכום הפיצוי הכולל.

ניתן היום, א' אלול תשע"ז, 23 אוגוסט 2017, בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

